

Pag. 2

Dispare starea de încrâncenare

Pag. 5

Personalități băileștene

Pag. 8

Din nou cei mai buni

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie GRATUIT

Seria a XII-a

Nr. 11

noiembrie 2013

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Prin intermediul Gazetei de Băilești, reușim de câteva luni, să vă transmitem dumneavoastră, tuturor băileștenilor, starea de fapt a localității noastre. Luna noiembrie este luna în care au continuat lucrările la proiectul de apă și canalizare, iar principala preocupare a constructorului, acum la început de iarnă, a fost refacerea străzilor și trotuarelor, afectate de săpăturile care s-au executat pentru sistemul de canalizare și apă.

parte și fiica actorului, precum și alte personalități. Considerăm că este necesar să transmitem, prin intermediul Gazetei de Băilești, tuturor localnicilor, că îi așteptăm în data de 12 decembrie 2013 orele 17.00, în zona de centru, pentru a fi prezenți la marele eveniment.

În încheiere, cu ocazia zilei de 1 decembrie, Ziua Națională a României, transmitem mesajul primarului municipiului Băilești, domnul Costel Pistrîțu

Realizări de ultimă ora

S-au urgentat lucrările la forarea de noi puturi și la modernizarea sistemului de extragere, pompare și aducțiune a apei în sistemul centralizat al orașului, pentru puterile existente și s-a modernizat primul bazin de apă potabilă cu o capacitate de 5000 mc.

S-au continuat, de asemenea, lucrările la proiectul de modernizare a străzilor, dar și lucrările la piața agroalimentară și, sperăm, ca până la sfârșitul anului să se finalizeze primul modul al acesteia.

În plan cultural, dacă în luna octombrie, ne-am bucurat, la noi acasă, de piesa de teatru „Străini în noapte”, oferită de Florin Piersic, luna aceasta am avut ocazia să fim alături de doi mari băileșteni, *Cetățeni de onoare*, domnii Valentin Turcu și Marian Pirnea, care n-au uitat nicio clipă să promoveze orașul natal Băilești și sa-i facă cunoscuți pe băileșteni.

Lansarea de carte „Amintirile unui băileștean”, autor: Marian Pirnea și „Balade băileștene”, autor: Valentin Turcu, a fost evenimentul cultural băileștean al lunii, eveniment ce arată că potențialul uman al comunității este mare și divers.

Spre finalul lunii, s-a început decorarea orașului cu lumini festive, au intrat pe linie dreaptă pregătirile pentru evenimentul din data de 12 decembrie, eveniment consacrat deja și cunoscut sub denumirea „Sirul luminii”, ajuns la cea de-a VI-a ediție. Anul acesta, se împlinesc 30 de ani de când marele nostru actor Amza Pellea a plecat dintre noi, iar în zona de centru – piața civică – s-a realizat o fântână care va fi sfințită, moment la care va lua

Dragi băileșteni, Ziua Națională a României reprezintă pentru noi românii de pretutindeni, ziua în care România a devenit un stat național unitar.

Ne amintim și îi comemorăm pe toți cei care și-au dat viața de-a lungul timpului pentru acest ideal, pe toți cei care au luptat pentru națiunea română.

Fiecare localitate a contribuit prin cetățenii ei la realizarea Marii Uniri.

De-a lungul timpului, înaintașii noștri au luptat pentru națiunea română, au luptat pentru ca noi să putem spera la mai bine. Trecem printr-o perioadă destul de grea, dar cred că noi cetățenii ei avem puterea să realizăm această schimbare.

Trebuie să dăm dovadă de perseverență și încredere în forțele noastre, trebuie să credem într-o Românie modernă, care să ne asigure o viață bună, iar aceasta depinde de noi toți la un loc. Eforturile și sacrificiile pe care noi le facem astăzi trebuie să ducă la binele nostru comun, al tuturor cetățenilor României.

Putem privi într-un mod realist lucrurile, putem să ne mobilizăm și împreună să muncim pentru moștenirea lăsată de înaintașii noștri, pentru bunăstarea noastră, dar și pentru viitorul urmașilor noștri.

Vă urez cu această ocazie să puteți lua cei mai buni din fiecare situație în care vă aflați, să aveți putere de muncă și multă sănătate.

LA MULȚI ANI!

Redacția

Jean Lazăr - un băileștean pe care nu l-a copleșit strainatatea

Domnul Jean Lazăr s-a stabilit definitiv, înainte de '89, în fosta RFG. Așa a vrut soarta, însă nu a prețuit să păstreze legături foarte strânse cu locul nașterii, al copilăriei, adolescenței și primei părți a tinereții.

Economist, de formație, a rămas fidel Băileștiului unde a învățat la Școala nr. 2 și la liceul care poartă azi numele primului unificator al celor trei provincii românești, Băileștiului, unde a jucat fotbal divizionar de la 14 ani, la „Progresul” și în care a lucrat, după absolvirea facultății la ASE București, la Întreprinderea de Celule Electrice Prefabricate.

Prin Fundația *Freundeskreis Oradea* a trimis, până acum, trei transporturi, cu tirul unui bănațean – Vasile – bunuri de deosebită utilitate, pentru orașul natal, distribuite după necesitate: piese de mobilier, electronice (calculatoare, televizoare, imprimante, copiatoare, lampi de birou, etc), covoare, păături, articole de îmbrăcăminte, etc.

Beneficiari au fost: Sala de sport „Ada Nechita”, școlile, redacția Gazetei de Băilești, „Clubul pensionarilor”, Casa de Cultură „Amza Pellea” și altele și, nu în ultimul rând, oamenii nevoiași, aflați în evidența Serviciului Social al Primăriei Băilești.

Se cuvine menționat faptul că, prin grija și devotamentul d-lui Jean Lazăr, Băileștiul și-a îmbunătățit condițiile de funcționare la diferite instituții, astfel încât numele Domniei Sale e rostit de toți locuitorii cu deosebit respect.

Ce alt fiu al Băileștiului a mai făcut asemenea gesturi?!

Sigur s-ar putea spune că le-a făcut pentru că a avut posibilitatea să le facă, dar, tot atât de bine ar fi putut să se ocupe doar de sine și de familie. Altruismul și atașamentul față de locul din care a plecat au fost, însă, mai puternice decât s-ar fi putut crede, astfel că, de câte ori vine pe acasă, dar și acolo, departe, nu se simte înstrăinat. În perspectiva apropiată, prin aceeași laudabilă fundație va trimite, pentru Căminul de elevi al Liceului Tehnologic „Ștefan Anghel”, mobilier modern, util, mai ales în această perioadă de criză, pe care și Băileștiul, ca și țara, o traversează de mai mulți ani, cu lipsuri și neîmpliniri.

D-l Jean Lazăr n-a uitat paturile de fier suprapuse, de la internatul fostei școli agricole, unde erau ținuți în cantonamente fotbaliștii de la „Progresul” Băilești, între care și fundaș-mijlocășul Lazăr, spre cinstea D-Sale.

Mulțumirile de față nu acoperă nici pe departe dimensiunile și importanța acțiunilor d-lui Jean Lazăr, care a rămas cetățean de frunte al băileștiului.

Valentin TURCU

Dispare starea de încrâncenare

Miercuri, 30 octombrie, a avut loc ședința ordinară a Consiliului Local al Municipiului Băilești pe luna lui Brumărel la care au participat 16 aleși ai urbei. Constatând că este întrunit cvorumul, d-l secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, votat în unanimitate, a solicitat consilierilor locali ca în cel mult două zile să depună declarațiile primite și a transmis ștafeta d-lui I. Crețan, președintele de ședință care, la rândul său, l-a invitat pe d-l primar Costel Pistrițu să prezinte ordinea de zi. Revenind la pupitrul de comandă, președintele de ședință a supus spre aprobare ordinea de zi, votată în unanimitate. Pentru a nu repeta la fiecare punct, menționăm că, exceptând proiectul de la poziția 21 de pe ordinea de zi, celelalte proiecte supuse dezbaterii au obținut sufragiile tuturor „parlamentarilor” locali. Deoarece fiecare proiect a fost dezbătut cu responsabilitate și minuțiozitate în ședințele comisiilor de specialitate, n-a mai fost nevoie de discuții suplimentare, lucrările ședinței desfășurându-se într-un ritm alert, fără niciun fel de „poticneli”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă scutirea de la plata taxelor și a impozitelor locale a unor persoane fizice, se stipulează că, având în vedere prevederile Legii 571/2003 în care se menționează: „Consiliul Local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social” și dând curs cererii 21848/26.08.2013 a d-nei Șisu Valeria, str. Viilor, 35 precum și de faptul că se încadrează în prevederile legii, așa cum rezultă din ancheta socială, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri în formularea: Consiliul Local al Municipiului Băilești aprobă scutirea de la plata impozitului pe clădiri și teren a d-nei Șisu Valeria, din str. Viilor, 35.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii economico-financiarilor la trim. III 2013, se menționează că aceștia au ca temei legal prevederile Ordinului 244/2010 și se prezintă astfel:

I. La Venituri: 1. Gradul de realizare a veniturilor – 88,22%; 2. Gradul de realizare a veniturilor proprii – 119,95 %; 3. Gradul de finanțare din veniturile proprii (inclusiv cote defalcate din impo-

zitul pe venit) – 40,44%; 4. Gradul de autofinanțare – 27,87%; 5. Gradul de autonomie decizională – 46,01%.

II. La Cheltuieli: 1. Plăți aferente cheltuielilor de personal – 53,68%; 2. Plăți la Secțiunea de finanțare – 84,85%; 3. Plăți la Secțiunea de dezvoltare – 15,15%. De remarcat este că se realizează excedent de 2529 mii lei, la Secțiunea de funcționare și 175 mii lei la cea de dezvoltare, iar în bugetul local nu există arierate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă impozitele și taxele locale pe anul 2014, se precizează că acestea au fost stabilite la nivelul celor din anul 2013, cu toate că, în conformitate cu prevederile Legii 571/2003, modificată prin HG 10309/2012 și Ordonanța 1/2013, „consiliile locale pot majora anual impozitele și taxele locale cu până la 20% inclusiv. Pentru plata anticipată până la 31 martie a anului respectiv, se pot acorda bonificații de până la 10%”. Impozitele și taxele locale sunt cuprinse în anexele 1-9, care pot fi consultate la serviciul de specialitate. Se menționează că persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri vor datora un impozit pe clădiri majorat, după cum urmează: cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu și 300% pentru a treia și următoarele clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu. Referitor la terenul extravilan, acesta este distribuit pe zone astfel: Zona A – 1262,04 ha; Zona B – 3408,55 ha; Zona C – 5650,53 ha; Zona D – 3296,28 ha, iar stabilirea impozitului pe hectar se face astfel: Zona A – 2%=2,4; Zona B – 5%=5,5; Zona C – 5%=4,95 și Zona D – 88%=77,44. Impozitul pe anul 2013, care este egal cu cel propus pentru 2014, prin aplicarea coeficienților de corecție, se prezintă astfel: Zona A: 50 lei X 2,4= 120 lei/ha; Zona B: 48 X 2,3=110 lei/ha; Zona C: 45 X 2,2=99 lei și Zona D: 42 X 2,1 = 88 lei/ha.

Față de cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Consiliul Local al Municipiului Băilești stabilește, începând cu data de 01.01.2014, impozitele și taxele locale conform anexelor 1-9 alăturate, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre;

2. Consiliul Local aprobă, începând cu data de 01.01.2014, bonificație 10% atât pentru persoanele fizice, cât și pentru cele juridice

3. Consiliul Local aprobă cota de impozitare, începând cu data de 01.01.2014, la persoanele juridice de 1,5% pentru clădirile reevaluate, cota de 10% pentru clădirile nereevaluate în ultimii 3 ani și 30% pentru clădirile nereevaluate în ultimii 5 ani.

Înainte de a se trece la dezbaterile proiectului următor, edilul-șef a precizat că a așteptat primirea unei adrese de la Spital și s-au întârziat lucrările pentru a se clarifica situația. A dat citire adreselor primite la solicitarea Primăriei privitoare la sumele necesare pentru învățământ și sănătate. A informat că pentru învățământ se cheltuie 7 miliarde lei vechi pe lună, nu erau bani suficienți și, în urma diligențelor făcute la organele abilitate „am reușit să obținem 1,9 miliarde lei vechi.” Spitalul are nevoie de suplimentare cu 150 milioane lei vechi la investiții pentru echiparea secției Interne, absolut necesară și care trebuie terminată cât mai repede. Aceste adrese au stat la baza întocmirii documentelor pentru rectificarea bugetului, în scopul suplimentării acestuia.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rectificarea bugetului local pe anul 2013, se stipulează că propunerea de suplimentare a bugetului local cu suma de 85 mii lei are ca temei legal prevederile Legii 5/2013, ale Legii 273/2006, cu modificările și completările ulterioare. Suplimentarea se va face astfel:

La Venituri: Cap. 04.02.04, „Sume alocate din cote defalcate din impozit pe venit pentru echilibrarea bugetului local” +85 mii lei.

La Cheltuieli: Cap. 70.02, „Locuințe, servicii, dezvoltare”:

- Strategia de dezvoltare a Municipiului Băilești +80 mi lei;
- Studiul pedologic pentru stabilirea claselor de calitate necesare schimbării categoriei de folosință a terenului +5 mii lei.

Având în vedere cele menționate, executivul a propus CL: Aprobarea rectificării bugetului local al municipiului pentru anul 2013, conform anexei.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se stabilește plafonul pentru creanțele fiscale la 31.12.2013, se menționează că, ținând seama de legislația în vigoare care prevede dreptul consiliilor locale de a stabili plafonul creanțelor fiscale aflate în sold la 31.12.2013, mai mici de 10 lei, care pot fi anulate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri în acest sens. Consiliul Local al Municipiului Băilești stabilește ca pla-

fonul pentru creanțele fiscale și pentru suprasolvirile aflate în sold la 31.12.2013, care vor fi anulate, să fie de 1 leu pentru fiecare cont și rol al persoanelor fizice și juridice.

Referitor Proiectul de hotărâre prin care se aprobă realizarea strategiei locale a municipiului, se precizează că dezvoltarea localității susține viziuni de progres care integrează atât măsurile imediate cât și pe cele pe termen mediu și lung și se adresează întregii comunități, cu proiecții în toate domeniile socio-economice, culturale și de mediu. Strategia municipiului trebuie realizată în corelație cu Strategia de Dezvoltare Regională a zonei Oltenia, Strategia de Dezvoltare a județului Dolj, Planurile de amenajare teritorială județene și Planul Urbanistic General al municipiului. Corelarea planului de activități al strategiei de dezvoltare cu principalele programe de finanțare prin fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană sau din Programele Naționale, prin Parteneriatele Public-Privat, din Împrumuturi Bancare, Bugetul Local sau din alte surse reprezintă soluția viabilă care permite dezvoltarea echilibrată și armonioasă a comunității locale prin care cetățenii să aibă asigurate servicii publice complexe și diverse, de calitate și accesibile tuturor. Luând act de Nota de fundamentare a Instituției Primarului (din care am citat) executivul a propus CL: Aprobarea Strategiei de Dezvoltare Durabilă Locală a Municipiului Băilești pentru perioada 2014-2020.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă atestarea administratorilor asociațiilor de proprietari, se stipulează că, dând curs cererii 23.980/23.09.2013 prin care dna Matara Mariana, administrator la Asociația de proprietari din str. A.I. Cuza, solicită eliberarea atestatului pentru funcția de administrator, și având temei juridic dispozițiile art. 54 din Legea 230/2007, executivul a propus CL: Aprobarea atestării administratorilor asociațiilor de proprietari la nivelul localității.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă mandatarea unei persoane de a vota în AGA aprobarea Planului de administrare al Consiliului de Administrație al SC Compania de Apă SA pe perioada 2013-2014, se menționează că, luând act de adresa 27105/2013 a societății menționate prin care se solicita mandatarea unui reprezentant al CL, este necesară o hotărâre de

CL în acest sens. D-l viceprimar Irinel Mușuroi l-a propus pe d-l primar și executivul a solicitat adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se mandatează d-l Costel Pistrițu să voteze în AGA aprobarea Planului de Administrație al Consiliului de Administrație al SC Compania de Apă „Oltenia” SA pe perioada 2013-2014.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă constituirea comisiei de dezapezire, se precizează că, respectând prevederile HG 638/1999 care reglementează modul de organizare a organelor și organismelor centrale și locale la apariția fenomenelor periculoase și ale Legii 215/2001 se constituie această comisie în componența: Pistrițu Costel, primar – președinte; Mușuroi Irinel-Codruț, viceprimar – vicepreședinte; Buldur Marin, referent Primărie – secretar; Mustăța Firu, referent Primărie; Iureș Victor, șef Poliția Locală; Miu Cristian, director Electrica; Filip Cornel Nicolae, șef Poliție Municipală; Glonța Fănel, dir. Serv. ADPP; Croitoru Cristian, dir. Serv. Județean de Drumuri; Munteanu Cătălin, dir. SC Celule SA; Țiboreanu Mirela, dir. Spitalul Municipal; Mălin Ionel, comandant Secție Pompieri; Carauleanu Marius, șef Stație Meteo și Cojocaru Florin, dir. SPAC – membri. Având în vedere cele menționate, executivul a propus CL: Aprobarea constituirii Comisiei de Apărare împotriva dezastrelor, a inundațiilor și a înghețurilor, precum și a fenomenelor meteorologice periculoase, conform Anexei 1.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere cu IF Tucă Florin, se stipulează că între CL și IF Tucă Florin s-a încheiat contractul de închiriere 15349/15.10.2009. Deoarece contractul a expirat pe data de 14.10.2013, iar titularul acestuia a depus cerere de prelungire prin act adițional și nu are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 15399/2009, având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, situat în str. Tăbăcari, 22, în suprafață de 55 mp, cu destinație de activitate economică, până la data 14.10.2014.

2. Se aprobă chiria de 5,40 lei/mp/lună

3. Se împuternicește Primarul Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere

Obiceiuri și tradiții la români

Continuare din numărul trecut

E bine de știut și cu tărie de afirmat că nu datinile, credințele și superstițiile întunecă mintea unui popor și îl împiedică de la progres, ci alte cauze care sunt scrise în istoria aceluia popor. Ce ar fi fost națiunea noastră care în trecutul ei frumos, dar greu încercat, n-ar fi avut școli, n-ar fi avut oameni iubitori de carte? Oare ne-am mai putea mândri noi astăzi cu frumoasa noastră limbă dulce, cu cântecele și jocurile noastre? Ne-am mai putea fâli cu minunatul și îngerescul nostru port național, care arată lumii întregi că suntem o viță nobilă crescută aici în Dacia Străbună?

Se vede așadar, cât de trainic, cât de puternic și mândru este un popor cu datini, superstiții, credințe și povești.

LUNA DECEMBRIE:

Luna Decembrie era pusă la romani sub protecția „VESTEI”, zeita focului și a lui „SATURN”, tatăl tuturor zeilor. Cu decembrie se sfârșește anul care pleacă să se întâlnească cu cei care au trecut. În timpul în care bate ceasul ora 12 noaptea, la 31 decembrie, un bătrân cocârjat cu barba lungă, albă și cu o coasă în mâna stângă pleacă, iar în urma lui sosește o fată drăgălașă și cu zâmbetul pe buze: este anul care începe. La noi lui decembrie i se mai zice și Indrea, Undrea sau Andrea, de la numele Sfântului Andrei și a timpului geros care „te înțeapă de

parcă îți bagă ace, undrele”. Este marcată de urările și cântecele numite „Colinde”, și alte numeroase obiceiuri, pe care țaranul român, singurul depozitar al acestor tezaur, le păstrează ca pe o neprețuită comoară.

CREDINȚE ȘI DATINI

„4 Decembrie: Sf. Varvara – femeile o țin în mare cinste pentru apărare de boli – fetele postesc pentru a se mărita, iar femeile pentru a avea nașteri ușoare – se îmbărburează copiii cu miere, ca să fie feriți de vărsat (a îmbărbura – a face semnul crucii pe frunte, bărbie și obraji și se dă pe față cu zeamă de barbură – călină,

arbust cu fructe roșii, necomestibile) – copiii care se îmbărburează nu trebuie să mănânce fasole și nici un fel de boabe, ca să nu le iasă vărsatul ca boabele de fasole – se face semnul crucii cu miere, în amândoi obraji și pe pânțele – se dă de pomană de-ale mâncării, ca să aibă omul saț în cursul anului – se face turta dragostei – se ține pentru furtuni, căci de lucrezi se stâmesec furtuni mari în timpul anului.

6 Decembrie: Sf. Nicolae – fetele se roagă la Sf. Nicolae ca să le dea noroc – la Sf. Nicolae este mijlocul postului Crăciunului – dacă de Sf. Nicolae dă zăpadă,

atunci este iarnă grea care ține până la Sf. Ioan și dacă în ziua de Sf. Nicolae ninge, se zice că-și scutură barba – facerea turtei de dragoste (un fel de turtă dulce) – cea mai mare parte din oameni serbează pe Sf. Nicolae ca protector al casei lor.

9 Decembrie: Zămisirea Sfintei Ana sau Ana Zăstenia – de la 9 decembrie și până la 12 decembrie ziua și noaptea stau pe loc, iar de la această dată începe tot câte puțin a fi ziua mai mare – în această zi este bine a se începe lucrul, că este cu spor.

20 Decembrie: Ignatul – în această zi se taie porcii – când se aduce în casă porcul tăiat, se aduce cu râțul înainte, ca să aibă noroc la porci gospodarul.

24 Decembrie: Ajunul Crăciunului

► Continuare în pag. 4

menționat.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 30238/2010, se menționează că, în baza aceleiași motivații, și pentru contractul de închiriere încheiat între CL și SC CONSFAN COM SRL, din Băilești, str. Carpați, 84, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 30238/2010, având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, situat în str. Tăbăcari, 22, în suprafață de 66 mp, cu destinație de activitate economică, până la data 14.11.2014.

2. Se aprobă chiria de 6,60 lei/mp/lună

3. Se împutemicește Primarul Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezilierea contractului de concesiune din str. Bălciului, 45, se precizează că în anul 2005 CL a încheiat contractul de concesiune 23771/16.12 pentru parcela de teren în suprafață de 300 mp, situată în str. Bălciului 45, destinată construirii de locuințe, cu Sali Bălțeanu, titular care a decedat. Întrucât prin cererea 25518/03.10.2013 soția defunctului, Sali Marioara, a solicitat renunțarea la acest contract, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă rezilierea contractului de concesiune 23771/16.12.2005, având ca obiect terenul în suprafață de 300 mp, parcela 53, aparținând domeniului privat, situat în str. Bălciului.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă scoaterea la licitație, în vederea închirierii, a suprafeței de 16,75 mp, situată în str. Tăbăcari 22, se stipulează că, luând în con-

siderare faptul că pentru îmbunătățirea activității de comercializare a produselor agricole în piață se solicită închirierea acestei suprafețe, situată în incinta Pieței Agroalimentare, pe partea stângă a pârâului Balasan, executivul a propus CL: Aprobarea închirierii suprafeței de 16,75 mp, aflată în Piața Agroalimentară, proprietate a CL, din str. Tăbăcari 22.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la stabilirea circulației în sens unic pe str. Tăbăcari, se menționează că în prezent se execută lucrări de reabilitare a infrastructurii acestei străzi și lucrări de modernizare a Pieței Agroalimentare prin construirea de pavilioane, zonă de acces și parcări auto. În scopul fluidizării și evitării blocajelor de circulație rutieră din zonă, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care mijloacele de transport să circule într-un singur sens, cu intrarea din str. Victoriei și ieșirea în str. Independenței.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă achiziționarea de prestări servicii deszăpezire străzi, sezon rece 2013-2014, se precizează că executivul a evaluat posibilitățile de intervenție în situații de urgență în sezonul rece 2013-2014 și deoarece pentru utilizarea utilajelor de deszăpezire este necesară achiziționarea de prestări servicii de deszăpezire a străzilor în lungime de 79 km și a spațiilor de utilitate publică, se propune adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă achiziționarea de prestări servicii deszăpezire pe perioada sezonului rece 2013-2014 pe străzile municipiului

2. Se împutemicește Primarul Municipiului Băilești să semneze contractul de prestări servicii.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Planul de măsuri pentru gestionarea situațiilor de urgență

2013-2014, generate de fenomene meteo specifice sezonului rece, se stipulează că, având în vedere experiența anilor anteriori cu privire la intervenția pe drumurile publice în cazul apariției poleiului și al căderilor de zăpadă și consultând Compartimentul Circulație al Poliției Municipale precum și Poliția Locală, executivul a propus adoptarea unei hotărâri prin care:

Se aprobă Planul de măsuri pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de fenomenele meteorologice specifice sezonului rece 2013-2014, conform Anexei 1.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă înființarea unei pașiști cultivate de 40,44 ha în zona Balasan, se menționează că, având în vedere că în satul Balasan este disponibilă această suprafață, iar prin alocații bugetare APIA există disponibilă la această dată suma de 329.755 lei care permite achiziționarea unui tractor, precum și însămânțarea cu pașiște permanentă a suprafeței menționate cu valoare estimativă de 61.500 lei, executivul a propus CL: Aprobarea înființării ca pașiște permanentă a suprafeței de 40,44 ha, situată în satul Balasan care aparține municipiului, în valoare estimativă de 61.500 lei.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă exploatarea terenului forestier, proprietate privată de la nivelul localității, cu avizul Ocolului Silvic Perișor, se precizează că a fost plantată cu pădure de salcâmi suprafața de 43 ha din terenul restituit proprietarilor în baza Legii 1/2001. Având în vedere că plantațiile de salcâmi au început să fie exploatate fără respectarea Legii 139/2005, modificată și completată prin Legea 38/2006, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri prin care să se aprobe ca, până la constituirea Asociației proprietarilor de păduri din municipiu,

Lucrările de curățare și igienizare a terenului plantat cu pădure să se facă numai cu acordul Romsilva Dolj, Ocolul Silvic Perișor.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se ia act de demisia unui consilier local, se stipulează că, ținând seama de faptul că prin cererea 22.936/10.09.2013 d-na consilier Camelia Tica a solicitat demisia din funcția de consilier local, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se ia act de demisia din funcția de consilier local a doamnei Camelia Tica;

2. Se constată încetarea mandatului de consilier local;

3. Se declară vacant postul de consilier local.

D-l primar și-a exprimat regretul că d-na Elena Jianu a rămas singura reprezentantă a femeilor în consiliu, a felicitat-o pe demisionară, i-a mulțumit pentru modul onorabil în care s-a achitat de responsabilitățile funcției și a rugat-o ca în continuare să vină cu propuneri și cu sugestii.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă validarea mandatului unui consilier local, se menționează că luând act de adresa PDL Dolj prin care se înștiințează că d-l Pelea Petrică a ocupat locul al doisprezelea pe lista de candidați la alegerile din 10.06.2012, precum și de procesul-verbal al comisiei de validare din 22.10.013, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, având formularea:

Se validează alegerea în funcția de consilier local al municipiului Băilești a domnului Pelea Petrică. După validare, noul consilier local a depus și a semnat jurământul.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se stabilește componența Comisiei de Cultură a CL se precizează că, ținând seama de validarea mandatului de consilier local al d-lui Pelea Petrică, execu-

tivul a propus noua Comisie pentru activități social-culturale, culte, învățământ, sănătate, familie, muncă și protecție socială, sport și agrement, protecție copii în componență: Țibeanu Cristian – președinte; Pelea Petrică – secretar; Toană Georgel Valentin, Jianu Elena și Urziceanu Marius – membri. Față de cele menționate, executivul a propus CL să adopte o hotărâre, prin care: Se stabilește componența Comisiei pentru activități social-culturale, culte, învățământ, sănătate, familie, muncă și protecție socială, sport și agrement, protecție copii.

Supusă la vot propunerea executivului a fost aprobată cu 15 voturi „pentru”, d-l D. Manciu fiind împotriva, întrucât a considerat că ar trebui să se întrunească membrii comisiei și să stabilească funcțiile.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind stabilirea unui reprezentant al CL în Consiliul de Administrație al Școlii Gimnaziale nr. 1 Băilești, se stipulează că, având în vedere validarea în funcția de consilier local a d-lui Pelea Petrică în locul d-nei Camelia Tica, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri prin care: Se numește d-l consilier Pelea Petrică membru în Consiliul de Administrație al Școlii Gimnaziale nr. 1 Băilești. Deoarece consilierii au propus pentru această calitate și alte persoane, una dintre acestea fiind d-l Paul Mitroi, s-au supus votului ambele propuneri. Propunerea executivului a fost respinsă cu 6 voturi „pentru” și 10 „împotriva”, obținând sufragiile consilierilor propunerea privind d-l Paul Mitroi, aprobată cu 9 voturi „pentru” și 7 „împotriva”.

În ceea ce ne privește, de câțiva timp așteptăm cu plăcere și interes ședințele de consiliu, deoarece pe zi ce trece dispare starea de încrâncenare iar atacul la persoană nu mai găsește mediu de manifestare.

Gh. Gheorghisan

30. "Fugit irreparabile tempus"¹
(Vergiliu)

Scriam într-un episod anterior despre unele situații nostime prin care am trecut cu prilejul schimbărilor de experiență națională. Voi reveni acum cu altă asemenea întâmplare, petrecută cam prin 1985. Dar, de data aceasta, „acțiunea“ a avut loc în județul Sălaj, la Liceul Agricol din Șimleul Silvanei. Pe lângă activitățile obișnuite – o prezentare a școlii, vizitarea acesteia, câteva referate etc.

dinți și am cules de pe masă unul din vasele deversoare, am turnat două sticle cu șampanie roșiatică și i l-am oferit însetatului demnitar, cu oarecare strângere de inimă.

- Așa, copilul meu, bravo! De unde ești? a răcnit el, satisfăcut de cantitatea de șampanie dar și amuzat de originalitatea reacției mele.

„La plecare, gazdele ne-au spus că, oficial, nu puteam căpăta vreun „suvenir“ dar că, având buzunare interioare – era luna noiembrie – puteam să ne des-

Amintirile unui dascăl

urma un punct îndelung așteptat de către toți participanții: vizita la Fabrica de șampanie „Silvania“. Și într-adevăr, însoțit de niște gaze foarte primitoare, am străbătut nesfârșitele galerii subterane, întinse pe kilometri întregi, în care se aflau rastele cu milioane de sticle cu șampanie, aflată în plin proces de fermentație și maturare.

După care a urmat, în fine, degustarea! Într-o uriașă sală de protocol, au fost aduse zeci de navele pline cu sticle cu șampanie de diferite culori și modele. Iar ca pahare pentru consum erau două feluri de cupe: unele mai mici, cam cât un pahar de vin obișnuit și altele duble ca mărime. În plus, din loc în loc, pe mese se găseau niște vase mai mari, în care se deversa prețiosul lichid rămas după degustare.

După două ceasuri, această activitate științifică degenerase într-o beție generală. Pe un fotoliu enorm, în mijlocul sălii, trona domnul V.T., un temut inspector general din minister, pe care gustoașa băutură spumantă îl moleșise. Văzându-mă în apropierea lui, mi-a făcut semn să vin lângă el și m-a rugat să-i aduc o cupă de șampanie. Fără să-mi dau seama, am luat una din cele mici. Când i-am întins-o, m-a respins supărat:

- Tinere, îți bați joc de mine? Adu-mi una din cele mari!

Și atunci mi-am luat inima în

curcăm pe cont propriu. Așa că, la poarta fabricii, pe când ieșeam, s-a auzit deodată o pocnitură puternică: unul dintre „suvenire“, agitat prea mult, ejectase dopul și șampania răzbise zgomotos afară. Portarul a mustăcit cu înțeleș și totul s-a isprăvit în râsetele noastre, ale tuturor.

A doua zi, domnul V.T., care răspundea de distribuția mijloacelor de învățământ, m-a chemat și mi-a spus:

- Oltene, mi-a plăcut gluma ta de aseară. Să treci săptămâna viitoare pe la Minister.

L-am trimis la București pe amicul și colaboratorul meu Toni Miloteanu, „asortat“ cu câteva pachete de carne de la „Babybif“. Rezultatul: un camion cu material didactic pentru fizică, chimie și biologie, luat din repartiția uriașă a Liceului... Scornicești!

Morala: o cupă de șampanie poate îmbunătăți dotarea unei școli!

Marian PIRNEA

¹Timpul zbroșă fără reîntoarcere.

Obiceiuri și tradiții la români

► Continuare din pag. 3

nului – în ziua de ajun și în cele două săptămâni cât țin sărbătorile, să te ferești să nu fii ocărât, căci tot anul vei fi în ceartă și ocără fata să pună toate lingurile cu care a mâncat la masă așa nespălate sub perina pe care doarme și își va visa ursitul – la masă în seara de Ajun să nu lași lingura din mână, ca să-ți meargă tot anul bine și să-ți izbândești orice gând – în ziua de Ajunul Crăciunului să nu-ți dai tot norocul din casă – în Ajun se dă de pomană pentru morți – fata, după ce s-a spălat pe cap, să-și pună săpunul și pieptenul sub perina pe care doarme și-și va vedea alesul – ia o sămânță de cânepă și înfige-o într-un ac, pune-o la lumânare: dacă sămânța pocnește, ai să te măriți în scurt timp, iar de nu pocnește, ai să mai stai mult – se umblă cu icoana Nașterii Mântuitorului Iisus din casă în casă, cântându-se „Nașterea Ta Hristoase, etc“ – se împart colindetele.

25 Decembrie: Crăciunul – se umblă cu Steaua, care ține până la Sf. Ioan.

7 Ianuarie: cu Țurca, Brezia și Vasilca; în multe case se aștern prin casă paie spre aducerea

aminte că Mântuitorul Iisus s-a născut în iesle, pe paie – la Crăciun, se deschide cerul – Crăciunul vine pe un cal alb, după ce cântă cocoșii de trei ori, căci el este un moșneag bătrân – dacă se naște un copil în Ajunul Crăciunului, se zice că-i norocos; iar dacă se hotărăște o căsătorie la o pereche tânără, se zice că acei tineri vor fi fericiți în căsnicia lor – de la Ajunul Crăciunului și până la Iordan, se mătură casa de la prag spre răsărit, spre icoane, ca să vie pețitorii la casa cu fete mari – de la Ignat până la Bobotează, nu se toarce pentru ca să meargă bine la vite și să vie pețitorii la fete – de la Crăciun până la Bobotează, unde sunt fete mari în casă, nu se toarce, căci nu se vor mărita nici la anul viitor.“

DESPRE ANUL NOU

În fiecare zi și în fiecare moment, omul poate cugeta la soarta sa ascunsă sub necunoscutul văl al viitorului; ziua în care un an se sfârșește și altul începe, este întotdeauna și în mod deosebit consacrată unor asemenea cugetări.

În familii, sentimentul inimilor se manifestă în urări voioase ce fac să răsune casele oamenilor;

URARE CĂTRE NAȚIUNE

Și să zicem să-nflorească
Binele ceresc și sfânt
Numai unde se găsește
Vreun Român pe acest pământ!

Românaș voinic de munte
Cu braț tare ca de leu,
Ce la luptă mergi în frunte
Neînfricat precum un zmeu.

binecuvântările părinților se apleacă precum razele calde ale soarelui asupra copiilor, iar aceștia răspund cu cele mai sincere urări de sănătate și viață îndelungată pentru dragii lor părinți.

Cel asigurat pentru viitor se simte liniștit; el vede drumul vieții ca un câmp vesel semănat cu flori pe care va merge înainte. Numai cel obosit de lipsă și suferințe privește cu ochii plini de lacrimi la nebulosul viitor; el speră a ieși din această noapte adâncă și a vedea, în fine, lumina ce încă nu apare și câtă mâhnire nu simte el văzându-și speranța înșelată. Dorințele lui sunt modice, căci se rezumă la o perspectivă minimală de a putea asigura soarta familiei sale. Nemângâiat în durerea sa, el se gândește la un ajutor, îl cere pentru că îl merită, dar nimeni nu-i aruncă o privire binevoitoare, nimeni nu-i procură o rază de lumină în acest întuneric, nu îi aprinde făclia cea stinsă a speranței.

Ziua Anului Nou este, putem spune, ziua iluziilor încântătoare ce apar deodată cu zorile spre a legăna pe muritorii câteva momente în brațele lor, îndulcindu-le amărăciunea trecutului prin promisiuni de fericire în viitor.

Deie cerul să răsară
Bucuria pe-al tău plai
Și viața să îți surădă
Ca la îngerii din Rai!

Să trăiești, Nație dragă,
Fie-ți cerul tot senin
Fostu-ți-a soarta mai neagră
Plâns-ai destul cu suspin...

Tu ai plâns, dar uită toate
Azi ascultă că-ți închin:
Mulți ani noi în fericire
Să petreci, frate Român!

Ing. dr. Mihai Licurici

Ca să recapitulăm: prima lege a termodinamicii arată că este imposibil să se ajungă din nimic la ... ceva, iar a doua lege a termodinamicii spune că este imposibil ca materia, universul să fi existat dintotdeauna, fiindcă, în

acest caz, s-ar fi atins echilibrul termic, adică ar exista aceeași temperatură în tot universul! Tot legea a doua ne arată că este imposibil să avem o creștere gradată a complexității materiei din univers, de la o explozie haotică.

Există Dumnezeu

Cu alte cuvinte, din haos nu se ajunge la ordine, ci din ordine se ajunge prin degradare, treptat la haos. Dacă până acum am vorbit despre dovezi științifice, în continuare o să vorbim despre argumente logice. Aș vrea să vă dau 3 exemple simple care demonstrează că trebuie neapărat să existe Dumnezeu și dacă cineva nu crede în Dumnezeu, atunci acea persoană nu gândește logic.

Exemplu 1: Știti desigur renumitul sfînx egiptean. Gândiți-vă puțin la el. Dacă ești un ateu, ești de acord cu posibilitatea, ești deschis posibilității ca nimeni să nu fi sculpat, ca nimeni să nu fi făcut acel sfînx, ci ca el să se fi creat doar așa întâmplător din... acțiunea aleatoare a vântului, eroziunii, apei, etc.?! La urma urmei, nici eu, nici tu nu am fost la fața locului atunci când sfînxul a fost creat. Tehnic vorbind, nimeni nu poate dovedi cum a fost creat acel sfînx. Deci, ești de acord cu posibilitatea, ești deschis posibilității ca nimeni să nu fi sculpat, ca nimeni să nu fi făcut acel sfînx, ci ca el să se fi născut întâmplător doar din acțiunea aleatoare a vântului, eroziunii, apei, etc.? Dacă sunteți o persoană logică, nu veți

fi de acord că sfînxul a fost creat întâmplător, doar prin acțiunea de eroziune a apei și vântului! De ce? Pentru că există o complexitate în forma sfînxului care nu ar fi putut fi creată prin acțiunea de eroziune a vântului și ploilor. Logic. Acum vin și te întreb: Ce este mai complex? Acel sfînx sau corpul uman? Desigur, corpul uman este mult mai complex! Deci logic vorbind, cum de crezi că ceva mai puțin complex decât corpul uman, cum ar fi sfînxul, nu a luat naștere întâmplător și cineva l-a creat, însă imediat ești de acord cu ideea că ceva și mai complex, cum ar fi corpul uman, a putut lua naștere prin evoluție, printr-un „șir de întâmplări aleatoare“?! Vedeți, oameni ➔

dri, „din câmp, de-acasă, de la plug...”.

De asemenea, transpare nostalgia lăsării acasă a unei iubiri, cu speranța unei revederi în curând.

Ceea ce impresionează cu deosebire sunt însemnările cu caracter reflexiv ale autorului lor; altfel spus, se remarcă obiectivitatea și clarviziunea privind mersul războiului și aspecte ale vieții din locurile prin care a trecut sau a staționat unitatea frt. Coconoiu. Reiese nemijlocit că militarul-narator scrie din inimă, adică o face ca un act de mărturie responsabilă, fiindcă nu poate trece prin niște evenimente de mare dramatism și

întrâmplare, fără niciun creator?“. Aici nu aveți nicio alternativă, deoarece ateu fiind, răspunsul tău este: „da“. Dar revin și întreb: „OK, ce este mai complex? Un portret bidimensional atârnat de un perete sau corpul uman care este tridimensional?! Care este mai complex?“.

Pe lângă un minim „slovar“, care cuprinde cuvinte uzuale în slovacă cu corespondentele românești, necesare în relațiile cu gazdele și localnicii, din postura de eliberatori și nu de ocupanți, caietul cuprinde considerații și referiri la diferite evenimente la care frt. Coconoiu a fost participant, nicidecum pasiv, ci implicat cu toată ființa sa. Sunt de-a dreptul impresionante notațiile privind Sărbătoarea de Sf. Gheorghe, de ziua lui, cu tristețe, dar și cu optimism în cei patru ani de război: 1942 – recrut în Reg. 90 Infanterie Sibiu, în 1943 – pe front, la Tiraspol în Transnistria, cu evocarea alarmei ce a marcat ziua, în 1944 – la București, cu mașina la reparat, iar în 1945, în com. Pata, jud. Nitra – Slovacia.

Autorul nu uită să evoce și obiceiurile de Sf. Gheorghe, de acasă

Personalități băileștene

de la Băilești și o face, evident, cu nostalgie.

Se dovedește un observator, atent în evocare cu detalii semnificative a unor evenimente la care a participat, în pagini intitulate sugestiv: „Despre Cehoslovacia“, „Sf. Gheorghe de altădată și de acum“, „Zi de Sf. Duminică“, „1 Mai 1945“, „3 Mai 1945“, „6 Mai – Prima zi de Paște“.

În „9 Mai 1945 – Prima zi de Pace“ am remarcat optimismul debordant și legitim al autorului, dar, în același timp, și convingerea că s-a terminat pentru multă vreme cu bombardamentele, rafalele de mitraliere, minele și tranșeele și vor veni zile mai bune. Îmi iau permisiunea citirii unui fragment pe care-l consider edificator în acest sens: „Cred că nimeni nu s-a bucurat de această zi mare mai mult decât noi aceștia care suntem departe și am îndurat mizeria frontului până în ultima clipă a războiului... mă gândesc la toate familiile din țară care au avut pe cineva pe front că își zic dacă o fi scăpat și-al nostru până acum, e bun scăpat.“

Dragă cititorule, te asigur că toți aceștia care au mai rămas în viață, dacă am avea o putere ca fiecare să trimită la familia lui, în câteva secunde, frumoasa știre că am scăpat sănătoși și în curând vom fi acasă!“

Scrișă în comuna Garary din Ungaria, la 3 km de granița cu Austria, evocarea se încheie cu o cugetare emoționantă, cu privire la cei rămași în viață și cu un gând de recunoștință și pioasă amintire pentru cei jefiți pe câmpurile de luptă: „soarele merge frumos spre scăpătat, se uită milos înapoi, parcă ar vrea să spună celor vii Odihniți-vă de acum că vă ajunge și vouă, iar celor morți, pace vouă, suflete nevinovate!“

În următoarea notație – „10 Mai 1945“, în puține cuvinte, dar cu

Deci, oameni buni, logic vorbind, cu tot respectul convenit, o persoana ateu nu poate să câștige această dezbatere, întrucât nu are niciun argument logic în favoarea ei. Dacă sunteți un ateu, probabil nu o să vă lăsați învins și veți replica: „Dă-mi ceva timp, plus șansa și... orice se poate întâmpla! La urma urmei, universul are 15 miliarde de ani, asta reprezentând o grămadă de timp, plus combinat cu ceva șanse, odată și odată, orice se poate întâmpla! Orice poate fi posibil!“. Vreau să vă spun simplu că nici această teorie nu este adevărată! Cum așa? Să vă dau un exemplu: Să presupunem că luăm un ceas deșteptător mecanic și îl demontăm până la ultimul șurubel. Ce va rezulta este o gramadă de roțițe, șurubele, bucățele de metal, de plastic, etc. Luați această grămadă compusă

legitimă mândrie patriotică, frunțașul Coconoiu Gheorghe consemnează desfășurarea paradei regimentului său în acea localitate din Ungaria, în aplauzele sătenilor, eveniment consacrat încheierii războiului și Zilei Naționale a României.

Alte însemnări se referă la lucruri comune dar menționate spre aducere aminte. Astfel, notează despre seara zilei de 14 mai 1945, în care „împreună cu Sârbu Aurel am beut tare și cu forță...“ (e evident faptul că e vorba de o mică petrecere, de bucurie că războiul s-a terminat, iar cei doi camarazi, după patru ani de pericole și privațiuni, se vor întoarce acasă la Băilești și la Tencănau, localitățile celor doi, care aproape uitaseră ce este o petrecere).

Pe altă pagină, autorul notează că pe 20 iunie și-a cumpărat de la un localnic, de ocazie, un stilou pe care a dat două pachete de tutun.

Protagonistul are talent de narator și, în acest sens, un exemplu este relatarea vizitei la Viena, cu un grup de ofițeri, pe care-l transportă însuși frunțașul Coconoiu cu o mașină. Povestitorul e profund impresionat de Castelul Schonbrunn, reședința Habsburgilor. Ascultă cu mare atenție explicațiile, în traducere, ale ghidului, despre apartamentele Mariei Thereza, Leopold al II-lea sau Franz Josef și a foarte mândru că la unele ferestre e arborat Tricolorul, ca semn că acolo stă un conațional.

Dar de o deosebită încărcătură emoțională sunt rândurile închinete de memorialist camarazilor și superiorilor din regimentul său, morți în lupte: eroul lt. Giorgi Ioan, eroul lt. Marceanu, eroul lt. Roșescu Ioan, eroul serg. Cristea Mihai, eroul cap. Preda Petre, eroul cap. Ionașcu David, și eroul frt. Constantin Tudor.

din zeci, sute de mici piese și puneți-le într-un recipient de metal cu capac. Închideți capacul și începeți să agitați recipientul! De câte miliarde de ani credeți că veți avea nevoie ca să tot agitați acel recipient până în momentul când, deschizând capacul, printr-o „coincidentă“, înăuntru să aveți un ceas deșteptător perfect asamblat și în stare perfectă de funcționare?! Deci de câte miliarde de ani veți avea nevoie până când, dintr-o „coincidentă“, dintr-o întâmplare, acel ceas deșteptător să se autoasambleze?! Vreți să știți de câte miliarde de ani aveți nevoie? Răspunsul este: nicio-dată! Nu se va întâmpla asta nici într-un an, nici într-un miliard de ani, nici într-o sută de miliarde de ani! Niciodată! Orice ateu care este sincer, va admite acest lucru. Și încă ceva foarte important! Mă-

Sensibilitatea autorului o atestă, evident, decorarea caietului său cu desene adecvate, realizate pe genunchi, sau cum a putut, naive, dar în orice caz inspirate: tancuri, flori, un pește desenat de camaradul său Sârbu, spice, un automobil, dar cel mai sugestiv și emoționant e cel cu mormintele și crucile camarazilor menționați înainte, pe care, cu siguranță, i-a plâns din spiritul solidarității născute în rândurile combatanților de război, indiferent de grad și funcție militară.

Plin de entuziasm e comentatorul și mândru că e român – elemente consemnate pe data de 22 iulie 1945, când regimentul său reintră pe pământul Patriei, pe la Borș-Oradea. Întâmpinați cu flori „în orice ostaș se găsea o mare bucurie că a avut fericirea să calce pe pământul sfânt al patriei sale.“

În anii care au urmat, fostul combatant și-a păstrat caietul cu sfințenie și cu aceeași dăruire și devotament de militar, s-a comportat în munca pașnică desfășurată.

Pe tractoare fără cabine (Lanz, Kirov, Utos etc.) pe care și le repara singur, fiindcă nu beneficia de service și târziu s-au introdus atelierile mobile, a muncit cu abnegației, cu rezultate remarcabile, apoi i-a învățat pe nordcoreenii lui Kim-Ir-Sen tractoria, iar, pentru merite deosebite, a ajuns director de S.M.T., și, apoi, președinte de C.A.P.

A rămas același om de aleasă omenie, și-a crescut și și-a educat copiii în spiritul muncii, cinstei și demnității, nu s-a lăcomit la ce nu i se cuvenea, încât a plecat în veșnicie cu fruntea sus, așa cum reiese și din paginile caietului pe care l-a purtat cu sine printr-un sfert din Europa sfârtecă de război.

Valentin TURCU

car în acest exemplu, toate componentele necesare formării ceasului deșteptător există deja, le avem pe toate deja! Adică există deja orice piuliță, orice roțiță, orice șurubel care ar putea fi reasamblate! Și totuși am văzut cum autoasamblarea de la sine este imposibilă!

Mergând pe linia acestui exemplu și extrapolând ce susțin atei când demonstrează evoluția universului, un ateu susține și încearcă să convingă că într-un recipient complet gol care este agitat timp de 15 miliarde de ani, se poate asambla un ceas deșteptător printr-o simplă coincidență! Prin puterea de comparație a acestui exemplu, vedeți acum cât de illogic este să gândești că nu există Dumnezeu?

Aș vrea să mai adaug ceva: sunt sigur că unii oameni spun: „Nu-

► Continuare în pag. 7

buni? Logic vorbind, este o totală contradicție!

Exemplu 2: Să luăm un portret. Să zicem celebrul portret a lui Mona Lisa. Dacă ești un ateu, ești de acord cu posibilitatea, ești deschis posibilității ca nimeni să nu fi pictat, ca nimeni să nu fi făcut acel portret, ci ca el să se fi pictat doar așa întâmplător?! Poate că din întâmplare, să presupunem, o serie de vopsele s-au răsturnat din greșeală și au creat acel portret printr-o mare „coincidentă“! Ești dispus să accepți această idee, posibilitate? Dacă gândești logic, o să răspunzi: Nu. Vă întreb: De ce nu? Răspunsul este iarăși logic: Pentru că portretul este prea complex, designul este gândit, etc ... Mai departe, acum vă întreb: „Fiind ateu, ești dispus să accepți ideea că organismul uman a fost creat din

Balada

Lunii

Rânduiește-mi, Doamne-n cuget
Vălmășagul de tentații,
Dă-mi pe două raze-un zămbet
De liniște-n oscilații,
Dă versului meu putere
Și cadență de cântare,
Fă ființa mea să sere
În câțiva stropi de valoare,
Dă minții mele avânt
De visări spre zări albastre,
Ca-ntr-o baladă să cânt
Pe Doamna Noptilor noastre...

Luna-n drum, trece prin faze foarte precis rânduite
Și noi muritorii, toți, nu o mai vedem pe toată,
Căci își schimbă forma-n locuri și la locuri diferite,
De credem că-a dispărut când e total eclipsată.

Demult e în cântece, dintre alte astre cu
Compania aleasă de duium de constelații,
"Stăpână a Mării"-a fost pentru Domnul Eminescu,
Luncând pe "Bolta Lumii", prin nenumărate spații...

Și "un glob de aur", la un poet din Bolintin
Șau cu-o "frunte de poet" a comparat-o Cosbuc,
"O gogoasă luminoasă" a fost pentru Nastratin
Și cu-o "mămăligă mare" o asemăna Beniuc.

După ce, în nopți la rând, a fost Luna contemplată,
La Viena, Beethoven s-a așezat la pian
Și unei iubiri trecute i-a închinat o sonată,
A "Lunii" - mult îndrăgita de orice muzician.

Mai târziu, un poet rus, Serghei Esenin, pe nume,
A văzut Luna, pe cer, ca pe un ceas vechi, de lemn,
Ce-i bătea ultima oară, pentru plecarea din lume,
Fiindcă, prigonit de CEKA, prefera să moară demn.

Cu Luna, el a fost înger și-a cântat-o-n poezie
Și, fiindcă l-au spânzurat, nu l-au mai dus în GULAG,
Că râdea de politruci și-i injura la beție,
Când, prin fumul de mahorcă, mai era văzută vag.

Te contemplă pământeni, de prin orisicare țară
Și, sub raze sunt egali, fie săraci sau bogăți,
Din naștere, muritorii, sub lumina selenară
Și bieți trecători prin viață, la fel, proști și învățați.

Blândă Lună, liniști dulci, Tu, dintotdeauna semeni
Și răspândești pe Pământ, în nopțile lungi splendoare,
Și chemare la odihnă miliardelor de oameni
Și le-ășterni peste necazuri o vremelnică uitare.

Din belșug presară mistere pe biserică și palate,
Peste ape și păduri, pe munți, dealuri și câmpii,
Binecuvântezi difuz case ce par fermecate
Și alungi în întuneric dughuri rele și stafii...

Tu veghezi dintotdeauna cum dorul tot hoinărește
Și copii de pretutindeni plutesc în leagăn de vise,
Cum, sub raza Ta divină, iubirea se împlinește,
Fiindcă Tu ești protectoare, veșnic, de inimi deschise...

Sub raze de lună plină, domnișoare-n sarafane,
Ascultau cântări plătite de ai lor admiratori,
Voci cu zumzet de chitare se înălțau spre balcoane,
În aplauze sau bârfe ale unor trecători...

Uneori lumina Lunii ne trezește nostalgie,
Aducând din amintiri chipuri de iubiri pierdute
Și ne-abate din real cu o lacrimă târzie
Pe iluzii și pe fapte zadarnic demult trecute...

A pus un pictor pe pânză doi tineri sub clar de lună,
Ferți de ochi curioși, în dragostea lor curată,
La o margine de codru și ținându-se de mână,
Amândoi mărturisindu-și o speranță mult visată...

Iluminatul electric este banal uneori,
Iar întunericul fuge, cumva, parcă rușinat,
De pe un sat adormit, când iese Luna din nori,
Într-un decor ca de basm și feeric luminat.

Peisaj romantic devine, copleșitor de frumos,
Când în orice miez de vară, departe de-un țarm răsare,
Luna, mai întâi, se vede ca un disc misterios,
Apoi se-nalță pe cer și se oglindește-n Mare.

Plină de sfințire și de puritate, Luna
Își trimite razele cu o aleasă simțire,
Ca pe niște lumânări aprinse dintotdeauna,
Pentru liniște în nopți, morților din cimitire.

Demult, demult, la antică, sclavii de la galere
Slăveau divina Lună în cântec de rugă
Și, tot trăgând la vâsle, continuau să sere
Că raza ei, din lanțuri, îi va ajuta să fugă.

Tot pe atunci, la Tomis, Ovidius, exilat,
Noaptea, pe țarm, la Lună, mahnit și solitar,
Invoca-n versuri lungi, pe zei și împărat,
La Roma să-l recheme, dar, toate în zadar.

Când se-mpletea cu stele a cerului cunună
Și, în arșița nopții, seninul era scutul,
Femeile, pe-afară, la razele de Lună,
Nu pridieau la noi cu torsul și țesutul.

Flurura-n triumf, pe vremuri Semiluna musulmană,
Pe trei, din cinci, continente, pe Steagul Profetului
Și urma Crucea să treacă la Legea mahomedană,
Iar valahii să ajungă toți robii Sultanului,

Dar, din codri-n miez de noapte, când intra Luna în nori,
Lovea Țepeș cu ostenii amaric de osmanlii
Și-i tocău cu săbiile până dimineata-n zori,
De erau de îngropat, pe loc, leșuri mii și mii...

Petreceau cu lăutarii, boierii sub Lună plină,
Pe când sârmanii palmași, de soartă năpăstuiți,
Se rugau infomețați mereu la Ființa Divină
Să îi ia sub ocrotire și de rele izbăviți.

Când fugea Luna din Cer, s-a ușurat mult hoția
Și haiducii, mai târziu, îi jefuiau pe ciocoi,
Tot astfel, la drumul mare, a înflorit tâlhăria,
Iar, în epoca modernă, gangsterismul, mai apoi.

După două veacuri Luna a pierdut din romantism
Și, cu-atâta tehnică, biata lume, în esență,
A devenit disperată, fiindcă, în capitalism,
Este pe cel dintâi loc, lupta pentru existență.

Munceau oameni zi-lumină, sau nopți cu sau fără lună
Pentru o leafă mizeră, ca să supraviețuiască,
Se ridicau mulți în stradă, pentru o viață mai bună,
Sau, umiliți și învinși, nu ezitau să cerșească.

În socialismul nostru mulți se făceau că muncesc,
Doar la fotbal își dădeau unii altora cu Sic!
Și numai în Mai și August, în spirit săbătoresc
Șoarele era partidul, iar Luna era ... nimic.

O chema, în disperare, seara-ntr-oare Nație,
Ca să lumineze cozi și, când "se lua curentul",
Pentru autorități, căzuse-n disgrăție
Și nici un artist de-atunci nu-și strica pe ea talentul.

Numai bieții tractoriști mâncau la lumina ei,
După lungă zi de brazdă, o întârziată cină,
Departe de sat și casă și, culmea mizeriei,
La un preț cinic-umflat, de contabili, la cantină.

Toți, murdari de peste zi, se culcau extenuați,
Pe saltele insalubre, în vagoane-dormitor,
Conștienți că, la final, iar vor fi penalizați,
Că nu au arat la Lună sau la faruri de tractor.

A făcut salturi enorme, într-un veac tehnologia
Și s-a-mplinit o idee, ce demult părea nebună,
Căci era doar teorie, "de facto", Cosmografia,
Până-au pus picioarele cei dintâi oameni pe Lună.

După cercetări complexe, care-au durat niște ani,
S-au apropiat de Ea și au aselenizat,
Cu o navă spațială, doi piloți americani
Și-au solemnizat momentul cu Drapelul lor de Stat.
Constatând lipsa totală de viață și apă,
Au colecționat multe mostre de roci selenare,
Ca la-ntoarcere pe Terra, altă epocă să-nceapă,
În știința universală, la NASA-n laboratoare.

Ei, de-ar fi fost rușii primii, cu doctrina leninistă
Și cu steaua cu cinci colțuri, pe Ea ar fi defilat
Și-ar fi decretat Brejnev ... "Selena Socialistă"...
Și, apoi, cosmonauții Kazaciocu-ar fi jucat...

De-atunci, la "Mausoleu", moskoviții greu se-adună,
Chiar dacă-au zburat mereu cu navele lor "Soiuz";
Chiar cu multe încercări, n-au ajuns stăpâni pe Lună,
Iar Partidul Bolșevic s-a trezit, în timp, mofuz.

Curând, Statul sovietic în grabă s-a destrămat
Și s-a invocat principiul de autoseparare,
Iar popoarele-au impus "Independența de stat"
Și cu Comunismu-au dat la gunoi într-o căldare.

Peste ruși, baltici și peste întinsa Siberie
Și peste ukrainieni, a luminat altfel Luna,
Peste Kaukaz, Kuban, Baikal și Primorie,
Iar, în Asia Centrală, zâmbește iar Semiluna.

Doar în Basarabia și în "Dulcea Bucovina"
Sfânta Lună e demult măturie a dorinței,
În curând la Țara-Mamă ele două să revină,
După întunericul îndurat al umilinței.

Căci Ea a văzut din Cer cum apele s-au sărat,
De la Nord, din Cernăuți, până la Dunăre la Reni,
Pretutindeni, an de an, în orice oraș sau sat,
De o parte și de alta, cu lacrimi de moldoveni.

Doă veacuri sub străini, în durere s-au zbatut,
Cum a cântat, nu demult, Vieru, poet-magistru,
Fiindcă rușii, samavolnic, au pus granița la Prut,
Însă va veni și ziua când s-o muta iar la Nistru.

Yankeii unchiului Sam repede-ar fi parcelat-o
Și-n acerbă concurență, din pragmatice ambiții,
Precum în Vestul Sălbatic ar fi concesionat-o,
Păstrând mai departe cultul strămoșeștilor tradiții...

Ar fi adus pe Ea bănci, corporații și centrale,
Să caute-n sol lunar petrol, gaze, sau cărbune,
Însă nu a fost să fie nici chiar urme de metale,
Ci, pretutindeni, pe Lună, numai cratere și dune.

N-ar fi organizat cursă de transporturi spațiale,
De mărfuri și de valori, sigur, interplanetară,
N-ar fi împânzit-o cu secții și filiale
Și destule posturi de... poliție... selenară?!

A rămas Luna-nainte tot o minune divină,
Chiar de n-a fost să aducă omenirii avantaj;
Tot pe aceeași orbită și tot la fel de senină,
N-a creat locuri de muncă și n-a scuit de șomaj.

Cât de mulți au jubilat din europenii noștri,
Din rachete, sărăcia să-i facă pe veci cu mâna,
Dar nu s-au vândut bilete de plecare și, ca proștii,
Flecăreau, ca motivare, că nu le-a dat ...vize, Luna!

De-ar fi plecat băileșteni, acolo, ar fi de spus
Că ar fi pus stăpânire pe terenuri selenare
Și făceau un C.A.P., de pomina s-ar fi dus,
Că "erou", evident, al "Revoluției Agrare"!

Însă nu s-au dus deloc și munceau la C.A.P.
Până-n răsăritul Lunii, cu elevii și soldații,
Iar acum vedem pe-aiți că destul de mult pământ e
Nelucrat și văduvit de culturi și de plantații.

Biete câmpuri românești, altădată roditoare,
Sunt, încă din primăveri, cuprinse de bălării,
Și trezesc în suflete doar tristeți apăsătoare,
Sub Luna în trecere, până în toamne târzii!!!

De-acolo, din înălțimi, privește neputincioasă,
Ființe dezumanizate ce Pământul sfofedesc,
După aur și petrol cu mânie zgomoasă,
Uitând că e undeva și un bici dumnezeiesc.

Împărăteasă a nopții, din ceruri privește Luna,
Încununată cu stele, oameni, pământ și oceane
Și îi ține la distanță și în respect totdeauna,
Șporindu-le frumusețea cu razele-i diafane.

Venerabilă, la noi, de la Dunăre-n Carpați
Și la țarmul Mării Negre, mereu prin tradiție,
Adorată veșnic de copii, femei și bărbați,
Pare schimbată de când suntem în... "Tranziție"

Și zic babele că Ea și-a-ntors fața de la noi,
Șa nu vadă cum puțini au stors multă bogăție
Și-o roagă fierbinte-n lacrimi să privească înapoi,
Șa dea raze de speranță mulțimii în sărăcie.

Destui analiști, acum, cred că Luna e în ceață,
Suspect artificială, de-aceea, concomitent,
Au corupt spaga și mita economia de piață
Și-ntreprinzători cinstiți au intrat în faliment.

Pământ, munți, păduri și ape s-au prefăcut în valută
Și-a deraiat de pe șine deseori Calea Ferată,
Ș-a tăiat industria, apoi la fier vechi vândută,
Iar agricultura-n parte, s-a trezit abandonată.

În câțiva ani s-a produs tragedia Națiunii,
Luată în stăpânire de intruși și parveniti,
Prin șantaj și măsăluiri, însă nu în văzul Lunii,
Lăsându-i pe cei mai mulți de vlagă secătuiți.

A murit moralitatea și triumfă șmecheria,
Luna e-acum palidă și pare neconsolată,
Dacă vede cum se-agită peste tot demagogia,
Iar minciuna și tupeul sunt la preț, ca niciodată.

Azi nu ne mai ocrotește Luna precum altădată,
Ba, mai mult, pentru destul, de o vreme chiar se pare
Că ar avea și motive Ea să fie supărată
Și să ne privească rece și, sigur, cu nepăsare.

Un astrolog chiar zicea de-o pedeapsă selenară,
Că ne-am tot împrumutat cu dobândă colosală
Și ne-am autovândut, de suntem conduși de-afară,
Ca datori la F.M.I. și la Banca Mondială.

Clamăm ca priorități așazis "Naționale",
Învățământ, sănătate, însă, pe de altă parte,
Li se ia clinic din bani, se închid școli și spitale...
De ce să mai tratăm boli?! de ce să se nvețe carte?!

Epocii noastre de-acum, furtul îi este emblema,
Și de la Calea Ferată se fură des șinele;
Organele Ordinei nu pot rezolva problema;
Din orașe mari se fură până și statuile.

Ce va face Nația ?! cum o va duce-n curând,
Astrologul, beat, a zis că la Lună și la Stele,
De foame și disperare, se va auzi urlând,
Ca un câine-n miez de noapte, când i-ajung puricii-n piele.

A fost, însă, o scorneală a unui palavragiu,
Fiindcă luna, pentru oameni e dată de Dumnezeu,
Iar la Dunăre, pe Mureș, pe Olt, pe Prut și pe Jiu,
Peste tot, Ea, pe români, îi va mângâia mereu.

Valentin TURCU

Din nou cei mai buni

► Continuare din pag. 8

Având în vedere prevederile noului regulamentul la competiției, conform căruia, la victorie, se acordă 3 puncte iar la meci egal un punct, clasamentul primului turneu al Grupei G are configurația: 1. CSM Progresul Băilești, 5 victorii, golaveraj 183-70, 15 p; 2. CSS Craiova, 4 v, 146-122, 12 p; 3. LPS Târgu-Jiu, 3 v, 131-104, 9 p; 4. CSS Râmnicu-Vâlcea, 2 v, 103-123, 6 p; 5. CSS Drobeta-Turnu Severin, 1 v, 92-164, 2 p; 6. CSS Hunedoara, 71-143, 0 p.

Pe parcursul întrecerii, au ieșit în evidență prin calitatea jocului prestat câțiva jucători, remarcați de noi și, spre bucuria noastră, opinia ne-a fost confirmată de antrenori: CSS Craiova

(antrenori Dana Podeanu și Cătălin Chimoiu): Tincă Erico, Udrisete Sebastian și Boboc Mihai; LPS Târgu-Jiu (Ciopea Ion Bogdan): Popescu Florin, Ciontescu Leonard, Cătu Dorian și Dodu Tiberiu (stângaci); CSS Râmnicu-Vâlcea (Rodica Onogea): Ciochină Cristi, Zafiu Dragoș și remarcatul antrenorei, portarul Ilie Robert; CSS Drobeta-Turnu Severin (Liliana Saman): Miculescu Darius, Marinoiu Marius și Istratie Robert; CSS Hunedoara (Dan Rusu): Druțu Alexandru, Hălmaștinean Sebastian și pata de culoare a turneului, inimosul "pitic" Lumnăsean Cristian.

Dacă ceilalți antrenori i-au evidențiat pe cei mai buni, antrenorena Cuța Lupu a elogiat întreaga echipă, cu un plus pentru Andrei

Zapciroiu care s-a adaptat jocului echipei, deși evolua pentru prima dată cu actualii lui coechipieri. Așadar: Coadălată Sorin, Corlăteanu Cătălin, Neacșu Daniel, Coconoiu Stefan, Firulescu Marian, Becheru Stefan, Ciobanu Ionuț, Gruia Vlad, Papici Cristin, Vulturu Leonard, Croitoru Ianis, Zapciroiu Andrei, Stănoi Daniel și Mitu Andrei.

La jocurile turneului au oficiat cu prestații bune (exceptia amintită nu pune sub semnul întrebării valoarea), care au asigurat spectacolul, cuplurile craiovene de arbitri: Andreea Mitran - Ileana Giaburu (componente ale lotului divizionare A, Universitatea Craiova); Radu Radovici - Ionuț Ristea, Stefan Vrăjitoru - Andrei Cruceru și Alin Dumitru - Lucian Ionescu. Am apreciat promptitudinea și profesionalismul cu care a intervenit la meciurile turneului, medicul Alina Barbu, care a alergat de la un accidentat la

altul, probând o condiție fizică de invidiat.

Desfășurarea în condiții superioare a meciurilor, respectarea cu strictețe a regulamentului, având ca rezultat stabilirea corectă a configurației clasamentului, s-au datorat competenței observatorului FRH, d-l Ion Grigoriu din Pitești, o personalitate de o aleasă amabilitate.

Din acest colț de pagină, felicităm organizatorii, echipele participante și antrenorii acestora, salutăm prezența edilului-șef Costel Pistrîțu care și-a găsit timp să fie prezent în mijlocul copiilor, încurajându-i și, astfel, mobilizându-i.

Onoare componentelor echipei noastre de suflet care și de dată aceasta, de fapt, așa cum ne-au obisnuit, s-au dovedit cei mai buni și le dorim să câștige grupa, să ajungă la turneul semifinal și apoi la cel final.

Gheorghe GHEORGHISAN

► Continuare din pag. 4-5

Există Dumnezeu

lor emoționale să le umbrească logica. Ce vreau să spun cu asta? Ei nu vor ca Dumnezeu să existe. Ei nu vor să fie responsabili în fața unui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu există, asta înseamnă că oamenilor de știință ateii le revine responsabilitatea să facă ceva cu această informație. Astfel, ei se vor afla în situația de a da socoteala lui Dumnezeu și nu cred că ei își doresc asta. Ei nu vor ca... „creștinii ăștia fanatici religioși“ să aibă dreptate. Deci la nivel emoțional, ei își doresc mult ca Dumnezeu să nu existe și astfel, pur și simplu, ei refuză să accepte existența lui Dumnezeu.

De asemenea, cred că și mândria lor este un obstacol în calea credinței. Gândiți-vă puțin la ceva:

Dacă Dumnezeu există, atunci El nu poate să fie impresionat de doctoratele și gradele academice ale unor oameni de știință. Nu-i așa? Dumnezeu este, până la urmă, marele egalizator al valorilor umane. Dacă Dumnezeu există, asta înseamnă că un om ce posedă diploma de doctorat și un simplu portar, au aceeași valoare în ochii lui Dumnezeu. Astfel, mulți intelectuali cu diplomă și merite înalte, vor fi nevoiți să accepte faptul că, în ochii lui Dumnezeu, nu sunt mai buni decât oricine altcineva. Vă rog să mă credeți, nu spun toate acestea ca să înjosec categoria intelectualilor, dar să fim sinceri: Există o gramadă de intelectuali de vârf, cu o gramadă de diplome, cinstre lor, dar care sunt foarte încântați atunci când intră într-o sală de conferință și știu că ei sunt cei mai deștepti din acea sală. Asta le mângâie ego-ul, îi face extrem de mândri! Dar dacă există Dumnezeu, care este marele egalizator al valorilor umane, dintr-o dată, acești intelectuali de vârf au aceeași valoare ca orice alt om din acea sală de conferință! Cu siguranță, lucrul ăsta le afectează mândria.

De asemenea, un alt motiv pentru care cred că unii oameni de știință și intelectuali nu acceptă existența lui Dumnezeu, se datorează faptului că ceva s-a întâmplat în viața lor. Mă refer la o tragedie sau ceva ce ei nu pot explica, ceva care i-a rănit profund, iar acum ei sunt, dacă putem spune, „supărați, mâhniti pe Dumnezeu“. Cred că și ăsta este unul dintre motive pentru mulți oameni de știință, intelectuali. Ei sunt indignați și supărați pe Dumnezeu și modul lor de a răbufni este afirmația: „Dumnezeu nu există!“. Și ei chiar se împacă cu ideea asta.

Și în sfârșit, un alt motiv pentru care unii intelectuali de vârf și oameni de știință nu cred în Dumnezeu, este deoarece ei nu cred în miracolele care se desfășoară în viața de zi cu zi, chiar în fața

ochilor lor. Dacă prin absurd, i-ai putea duce înapoi în timp, câteva mii de ani în urmă, și ar putea vedea cum Marea Rosie se desparte, ei bine, atunci ei ar fi nevoiți să creadă în Dumnezeu. Dacă i-ai putea duce înapoi în timp aproximativ 2.000 de ani în urmă și le-ai arăta pe Iisus mergând pe ape, atunci cu siguranță ei ar crede în Dumnezeu, dar mulți dintre oamenii de știință ateii nu văd minuni în fiecare zi, drept urmare, ei au tendința să nu creadă în evenimente miraculoase și ca o consecință, ei nu cred în Dumnezeu. Dar nu este deloc așa, oameni buni, oamenii de știință ateii văd miracole care se întâmplă zilnic, problema este că ei nu le recunosc ca fiind miracole! Să vă dau un exemplu: Reproducția umană. Nașterea copiilor. Dacă stăm să ne gândim, procesul reproductiv este într-adevăr un miracol! Gândiți-vă la asta: avem un spermatozoid și un ovul, fiecare cu 23 de cromozomi, atunci când se unesc, prin fecundare, rezultă 46 de cromozomi și în acel moment, a luat naștere o ființă umană! Acesta este oul fecundat! Din acel moment, oul începe să se divizeze, începe să se dezvolte și apoi începe formarea...oaselor! Dintr-o dată, sângele începe să se formeze, dintr-o dată inima începe să se formeze și să bată, un creier începe să se formeze, un sistem nervos central se formează, trăsăturile feței încep să ia contur, toate aceste lucruri pur și simplu... iau naștere! Știați că din punct de vedere medical, noi nu știm cum se întâmplă acest proces? Pur și simplu, nu știm! Veți spune: „Bineînțeles că știm cum se întâmplă! Există cărți specializate cu ilustrații care descriu procesul, termeni medicali care explică ce se întâmplă!“.

Nu, în cărți, specialiștii doar descriu **ce se întâmplă**, descriu procesul care are loc, însă din punct de vedere medical și științific, nimeni nu știe **cum se întâmplă!** Nu putem explica cum oul fecundat se transformă în zigot și cum apoi, oasele și alte organe, încep să se formeze! Cum sângele începe să se formeze, cum creierul începe să se formeze! Specialiștii nu știu cum toate acestea se întâmplă! Oameni buni, acest proces reprezintă într-adevăr un miracol! Auzim tot timpul de miracolul formării unei noi vieți, de miracolul nașterii copiilor și totul a devenit în ziua de astăzi un clișeu, dar în realitate, reprezintă de fapt un miracol!

Problema este că acest proces se întâmplă zilnic, oamenii de știință îl văd zilnic, sunt obișnuiți cu el, nu mai sunt impresionați. Întâmplându-se zilnic, se pierde

valoarea de șoc.

Mai devreme, am menționat despicarea Mării Roșii. Dacă am lua un om de știință ateu și, prin absurd, l-am duce în trecut, cu mii de ani în urmă, pe vremea Vechiului Testament și l-am pune să privească scena când Marea Roșie se despică, el ar zice: „Uimitor, Dumnezeu există!“. Totuși, dacă acel cineva ar privi Marea Roșie despicându-se în fiecare zi, una după alta, acest lucru și-ar pierde în timp valoarea de șoc și nu ar mai fi privit ca un miracol! Omul de știință ateu nu ar mai fi impresionat și până la urmă ar spune: „Nu există Dumnezeu, despicarea Mării Roșii nu reprezintă mare lucru, apa se despică mai mereu, de fiecare dată când merg pe malul unui lac, văd cum apa se despică!“. Dacă l-ai întreba: „Cum se întâmplă asta? Cum explici tu asta?“. El ți-ar răspunde: „Ei bine, nu știu“. El ar putea să descrie în cărți procesul despicării apei, dar nu ar ști să explice cum se întâmplă asta.

Dacă s-ar întâmpla în mod repetitiv, procesul și-ar pierde valoarea de șoc, iar omul de știință ateu ar înceta să îl mai considere un miracol! Este exact ce s-a întâmplat cu miracolul reproducerii umane, cu miracolul nașterii unei noi vieți. Multă lume a încetat să îl mai considere un miracol, dar vă asigur că este! Oamenii își justifică lipsa credinței în Dumnezeu pentru că nu ar fi „științific“ sau pentru că „nu ar exista dovezi“. Adevăratul motiv este că odată ce oamenii ar recunoaște că Dumnezeu există, ei ar trebui să recunoască și că există și o relație de responsabilitate față de Dumnezeu, și în felul acesta că au nevoie de iertare din partea lui Dumnezeu (Romani 3:23; 6:23).

Dacă Dumnezeu există, atunci suntem responsabili pentru faptele noastre înaintea lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu nu există, atunci noi am putea să facem orice dorim fără să fie cazul să ne îngrijorăm în privința judecății lui Dumnezeu. Eu cred că acesta este motivul pentru care evoluționismul este atât de puternic promovat de către atât de multe persoane din vremurile noastre – pentru a le da oamenilor o alternativă la credința într-un Dumnezeu Creator.

Simplul fapt că unele persoane promovează atât de agresiv necredința în existența lui Dumnezeu este de fapt un argument al existenței Sale. În final, existența lui Dumnezeu trebuie acceptată prin credință (Evrei 11:6). Credința în Dumnezeu nu reprezintă un salt în întuneric, ci este un pas sigur într-o zonă bine luminată unde 90% din oameni deja locuiesc.

Preot Costel GAVRILĂ
Parohia „Sfântul Nicolae“ Băilești

I văd pe Dumnezeu și deci nu cred! „Dați-mi voie să vă spun că și această afirmație nu este logică! De exemplu: vă uitați pe fereastră și vedeți mișcarea frunzelor. Nu vedeți vântul, nu-i așa? Vântul este invizibil. Și totuși crezi în existența vântului, știi că acolo există vânt. Dacă nu îl vedem, nu înseamnă că vântul nu există!

Alt exemplu: telefonul celular. Nu vedem undele radio care fac posibilă comunicația dintre două telefoane celulare, ele sunt invizibile. Totuși ele există. Știm asta pentru că mulțumită lor, noi putem iniția apel telefonic de la un celular la altul. Deci este illogic a afirma că dacă nu vedem ceva, acel ceva nu există! Logica și bunul simț arată clar că Dumnezeu există! Trebuie să mai știm ceva: știința de fapt chiar confirmă Biblia!

Să trecem prin câteva exemple: Știați că la vremea în care a fost scrisă cartea Isaia din Vechiul Testament, toată lumea știa că Pământul este plat? Știința și înțeleptii vremii învățau în acele timpuri că Pământul este plat și nu sferic! Cu toate acestea, uimitor, în Vechiul Testament, scris cu mii de ani în urmă, în Isaia, la capitolul 40, versul 22, ni se spune că Pământul este o sferă, un cerc! Dar știința nu avea cunoștință de asta pe vremea aceea. Atunci, cum se face că Isaia știa?

Știați că pe vremea când s-a scris cartea lui Iov din Vechiul Testament, cunoștința generală era nu numai că Pământul e plat, dar și că stătea pe spatele unui animal gigantic? Știu că este greu de închipuit acum, însă asta credeau oamenii atunci! Și ori de câte ori animalul se mișca, se produceau cutremurele...! Nimănui nu-i trecea prin cap, nici măcar oamenilor de știință, că Pământul de fapt plutește în Univers. Și cu toate acestea, în Iov, capitolul 26, versul 7, este scris că Pământul plutește liber! Nu este suspendat de nimic. Cum de știau ei asta atunci?

Pe vremea lui Iisus și a Apostolilor Lui, se știa că toate stelele de pe cer erau la fel, că nu există nicio diferență între ele! Și totuși, în Noul Testament, în Corinteni, capitolul 15, versul 41, aflăm că fiecare stea e diferită. Și bineînțeles că știm asta acum. Dar cum de știau ei atunci?

La vremea când a fost scris Ecleziastul, din Vechiul Testament, se știa că vânturile bat în linie dreaptă.

Nimeni nu avea idee că există cicloane, nu exista un radar Doppler și nici imagini prin satelit, nimeni nu știa că vântul bate în formă circulară. Și totuși în Ecleziast capitolul 1, versul 6, se menționează că vânturile bat în mișcări circulare!

Știați că la vremea când s-a scris cartea lui Iov, din Vechiul Testament, cunoștința generală era că oceanele sunt alimentate doar de ploii și râurilor? Nimeni nu banuia că există și izvoare subacvatice, care, de asemenea, alimentează oceanele. În cartea lui Iov, capitolul 38, versul 16, este scris că pe fundul oceanelor există... izvoare! Cum de știau ei toate lucrurile astea, cu mii de ani în urmă, dacă toate aceste informații n-ar veni de la Dumnezeu? La dovezile prezentate, vreau să mai adaug un mic bonus: Acest bonus tratează unele dintre cele mai comune obiecții, nedumeriri și întrebări.

De ce unii oameni de știință și unii intelectuali, resping credința în Dumnezeu? Asta este o întrebare bună, legitimă. Haideți să tratăm asta. Care este explicația? Dacă este atât de clar că Dumnezeu există, de ce există totuși oameni de știință și intelectuali care resping ideea că Dumnezeu există?!

Înainte de toate, vreau să vă spun că există mii de oameni de știință creaționiști pe toată planeta care cred în Dumnezeu și în creație! Ei nu sunt citați în mass-media mai deloc, întrucât trăim într-o societate secularizată, o societate care în marea majoritate îl respinge pe Dumnezeu, o societate ce predă în școlile publice numai teoria evoluționistă, ca fiind „unica“ explicație a apariției vieții și a omului. Deci nu este de mirare că lucrările și ideile oamenilor de știință care cred în Dumnezeu nu sunt popularizate la fel ca și ale oamenilor de știință ateii. Astea fiind spuse, să ne întoarcem la întrebarea: De ce unii oameni de știință și unii intelectuali, resping credința în Dumnezeu? Eu am o teorie pe care vreau să v-o împărtășesc. Cred că unii oameni de știință și intelectuali resping credința în Dumnezeu deoarece ei permit ca gândurile, ca pornirile

Din nou cei mai buni

Între 25 și 27 octombrie, s-a desfășurat primul turneu de Juniori III, Grupa G din cadrul Campionatului Național de handbal masculin, o reușită deplină, organizatorii fiind din nou la înălțime, așa cum ne-au obișnuit, pregătind competiția cu profesionalism și în cele mai mici amănunte, mai ales dacă se ține seama de faptul că a fost un turneu destul de greu cu 15 jocuri. Din grupa G, alături de formația noastră fac parte echipele: CSS Craiova, LPS Târgu-Jiu, CSS Râmnicu-Vâlcea, CSS Drobeta-Turnu Severin și CSS Hunedoara.

Turneul a fost deschis cu înfruntarea dintre echipa băileșteană și LPS Târgu-Jiu, care s-a disputat în sala de sport de la Urzicuța, clubul nostru ispășind ultima etapă de suspendare din cele 5, permise din cauza nesăbuitei unui tânăr spectator care l-a obstrucționat pe unul dintre jucătorii echipei CSS Alexandria, în urmă cu doi ani, gest necugetat, amplificat la maximum de irascibilul antrenor al echipei din Alexandria și speculat de observatorul FRH care, se zice, că ar fi avut de plătit niște polițe mai vechi Băileștii. Nebănuite sunt căile Domnului!

Revenind la joc, pe care din motive obiective nu l-am urmărit, așa cum am fost informați, echipa noastră a condus tot timpul ostilitățile în fața unui adversar valoros, dar neașteptat de obstrucționist și chiar dur în multe momente și s-a impus în final cu scorul de 28-14. Putem spune însă că victoria a fost totuși dureroasă, dat fiind faptul că echipa locală a pierdut pe cel mai valoros component al său, talentatul Mitu Andrei, accidentat destul de grav, cu fractură la brațul drept. Mare păcat, mare pierdere, aceasta dând oarecum peste cap planurile tactice ale antrenorei Ioana (Cuța) Lupu și având implicații asupra organizării jocului echipei, handicapat pe care, după cum se va vedea, minunații noștri handbaliști au reușit să-l depășească.

Celelalte jocuri s-au disputat în Sala Sporturilor "Ada Nechita", o sală cochetă cu care ne mândrim, dar, din păcate, puțin populată, spectatori băileșteni, în mod inexplicabil pentru noi "neînghesuindu-se" să aplaude reușitele sportivilor locali, multe jocuri desfășurându-se într-un apăsător anonim.

Cea de a doua întâlnire a pus față în față echipele CSS Drobeta-Turnu Severin și CSS Hunedoara, într-un meci echilibrat, dar fără virtuți tehnico-tactice, echipele mergând cap la cap,

cea mai mare diferență fiind de 4 goluri. După 8-6 la pauză severinenii, care au ratat multe ocazii, s-au impus în final cu 22-20, pentru că au dovedit un plus de valoare și de experiență față de echipa hunedoreană aflată, după cum ne spunea antrenorul Dan Rusu, l-a început de drum, cei mai mulți jucători fiind debutanți într-o competiție de asemenea anvergură.

Ultimul meci din prima parte a zilei de vineri a adus în "arenă" echipele CSS Râmnicu-Vâlcea și CSS Craiova, formații la care diferența de valoare a fost vizibilă, cu excepția primelor 8 minute, când jocul a fost echilibrat și scorul strâns (2-3, în min. 3,20 și 4-6, în min 7,30), craiovenii "au defilat", la pauză conducând cu 25-10, grație unui joc variat, în viteză, pe alocuri spectaculos, jucătorii remarcându-se prin tehnică și forță, printr-un joc bine orientat tactic. În repriza a II-a, antrenorii craioveni au odihnit piesele de rezistență, însă, cu toate acestea, la sfârșitul jocului tabela de marcaj indica o diferență de 22 de goluri (19-41).

Conform tragerii la sorți, echipa noastră a deschis și partea a doua a zilei de vineri, întâlnind de la ora 16 formația CSS Drobeta-Turnu Severin. Meciul a fost un adevărat galop de sănătate pentru talentații noștri handbaliști, un meci fără istoric, început în trombă de băileșteni care în min. 9 conduceau deja cu 10-0, nedând nicio speranță mehedintenilor. Băileștenii au evoluat cu dezinvoltură, practicând un joc în mare viteză, cu pase imprevizibile și cu scheme tactice bine puse la punct, un adevărat spectacol în care Andrei Zapciroiu, transferat de la Corabia, a suplinit cu brio absența accidentatului Andrei Mitu și s-a integrat cu rezeziune în jocul echipei, marcând gol după gol din toate pozițiile, încât la un moment dat am și pierdut numărul reușitelor. Stânga necruțătoare a acestuia și-a atins mereu ținta și a făcut inutile intervențiile portarilor adversi. Deși scorul la pauză a fost 25-5, băieții noștri au apăsă pe accelerație și în repriza a doua, înscriind încă 28 de goluri și primind doar 4, așa încât la final tabela de marcaj indica un categoric 53-9. Cu toate că pe tot parcursul jocului diferența de scor și de valoare au fost foarte mari, ca dovadă a superiorității evidente pe toate planurile, spre meritul lor, "copiii" entuziastei antrenore Cuța Lupu nu și-au subestimat adversarul, nu l-au persiflat și poate în mod paradoxal, portarii băileșteni au fost greu de trecut,

având intervenții eficiente, descurajându-i și mai mult pe partenerii de întrecere care parcă nu mai aveau curajul să tragă la poartă.

Întâlnirea dintre CSS Hunedoara și CSS Râmnicu-Vâlcea a început sub semnul echilibrului, echipele mergând cap la cap, egalitatea consemnându-se de multe ori pe tabela de marcaj, la finalul primei reprize vâlcenii conducând cu 10-7. Pe fondul unor bâlbâieli și a lipsei de îndemânare a hunedorenilor, ale căror pase erau previzibile, și profitând de jocul lent al adversarului, vâlcenii au pus stăpânire pe joc, au condus în permanență cu un scor confortabil și au terminat victorioși partida cu scorul de 27-12, diferența de valoare și de experiență spunându-și cuvântul. Chiar dacă au avut și câteva realizări aplaudate, handbaliștii hunedoreni s-au dovedit lipsiți de forță și de imaginație, spectatorii, descurajant de puțini, asistând pasivi la un joc de slabă calitate.

Ziua de vineri s-a încheiat cu partida dintre LPS Târgu-Jiu și CSS Craiova, două dintre echipele care și-au propus ca obiectiv participarea la turneul semifinal, obiectiv pe care îl ținteste cu mari șanse și formația noastră. Valoarea echipelor și-a spus cuvântul, partida fiind de bună calitate, cu realizări remarcabile, cu faze spectaculoase, în prima parte a reprizei I echipele aflându-se pe rând la conducere iar, când scorul a fost favorabil uneia dintre ele, diferența a fost foarte mică. În condiții asupra cărora vom reveni, craiovenii au condus la pauză cu 16-10, scor care, ca și cel final, nu este conform realității din teren. În repriza secundă, craiovenii au condus în permanență și în final s-au impus cu 30-25, un scor, în opinia noastră, puțin "mincinos". Și de ce spunem aceasta? Cu toată stîmă pe care o avem față de valorosul cuplu de arbitri Alin Dumitru și Lucian Ionescu, obiectivitatea ne obligă să spunem deschis că prestația celor doi n-a fost la înălțime, au arbitrat părtinitor și parcă după două regulamente, s-au dovedit indulgenți cu craiovenii la eliminări și foarte exigenți cu gorjenii, au acordat 3 lovituri extrem de ușor de 7 m în favoarea craiovenilor prin care "i-au băgat în joc", descurajându-i pe gorjeni. Craiovenii au fost totuși ceva mai buni și nu aveau nevoie de "ajutor", însă fără marile ratări ale băieților din Târgu-Jiu, scorul putea fi mai restrâns, nefiind exclus chiar un rezultat de egalitate care ar avut implicații asupra ierarhiei finale din această grupă cu consecințe în stabilirea participantei la turneul semifinal.

Tot sorții au decis ca și în primul joc de sâmbătă să evolueze formația antrenorei Lupu care, de data aceasta, a avut ca adversar CSS Râmnicu-Vâlcea, echipă care și-a depășit condiția, reușind cel mai bun joc din acest turneu. Cu toate laudabilele strădanii și în ciuda unor faze reușite, vâlcenii nu s-au putut ridica totuși la nivelul formației noastre, victorioasă cu 28-16, după ce la pauză băileștenii conduceau cu 10-6. Păcat că fazele spectaculoase cu "moriștile" derutante și în mare viteză, pasele precise și jocul dinamic n-au avut parte și de spectatori care să le guste, meciul disputându-se în con-

dițiile unui surprinzător anonim care ne pune pe gânduri, neputând înțelege acest absenteism când ai o echipă de asemenea valoare. Diferența de scor n-a fost mai mare, pentru că echipa de suflet a băileștenilor n-a forțat, antrenorena menajându-și băieții și în special pe cei mai valorosi pentru confruntarea de după amiază cu CSS Craiova.

Valoarea și experiența și-au spus cuvântul și în meciul dintre CSS Drobeta-Turnu Severin și LPS Târgu-Jiu, severinenii reușind să înscrie primul gol în min. 8,20 când scorul era 8-0, diferență care s-a menținut aproape pe tot parcursul primei reprize încheiate cu scorul 15-6. În partea a doua, severinenii au făcut eforturi deosebite să limiteze proporțiile scorului, dar gorjenii au jucat din ce în ce mai bine, așa încât la final tabela de marcaj arăta un merit și muncit 35-19.

În meciul dintre CSS Craiova și CSS Hunedoara, spre meritul lor, hunedoreni s-au străduit să dea o replică dâră mai valoroșilor parteneri de întrecere și se poate spune că, mai ales în repriza a II-a, au și reușit. Echipa din capitala Doljului a început în forță, băieții și-au etalat cunoștințele tehnico-tactice, au evoluat cu dezinvoltură și au condus la pauză cu 11 goluri diferență (19-8). În partea a doua, când antrenorii craioveni și-au odihnit titularii de drept, hunedoreni au jucat din ce în ce mai îndrăzneț și au avut reușite aplaudate, înscriind 6 goluri, în timp ce adversarii lor au marcat de 8 ori, scorul final fiind 27-14.

În primul meci de sâmbătă după-amiază, în urma unui joc echilibrat în prima repriză, la sfârșitul căreia scorul era 14-9 pentru CSS Râmnicu-Vâlcea în compania echipei CSS Drobeta-Turnu Severin, în final vâlcenii cu o mai bună știință a jocului au reușit să-și adjuce victoria la o diferență de 11 goluri: 28-17.

Și a venit meciul meciurilor, derbiul turneului care a pus față în față cele mai valoroase echipe din serie, CSM Progresul Băilești și CSS Craiova, un meci de care ne-am temut, având în vedere și absența celui mai bun component al formației noastre, favoritul tribunei, Andrei Mitu. Înainte de joc, am asistat la două stări de spirit diametral opuse. Pe de o parte, băieții noștri modești, preocupati de joc, dar încrezători în limitele firescului, pe de alta, craiovenii (cu excepția antrenorilor), adică jucătorii și numeroșii părinți care i-au însoțit, înfatuși, privindu-i de sus pe partenerii de întrecere și nepunându-și problema învingătorului. Una peste alta, a fost un meci care și-a meritat titlul de derbi, cu reușite de ambele părți, dar vioara întâi a fost echipa băileșteană. Favoriții noștri au practicat un joc de mare spectaculozitate, cu pătrunderi rapide pe extreme sau pe centru, cu pase derutante, imprevizibile, cu aruncări la poartă din toate pozițiile, iar "suveicile" de mare spectaculozitate și rezeziune au făcut deliciul spectatorilor, de

data aceasta mult mai numeroși. Apărarea a fost la înălțime anihilându-i pe cei mai buni jucători craioveni, iar contraatacurile declanșate în mare viteză "au tocat mărunț" totuși valoroasa formație craioveană. Băileștenii au condus permanent și n-au avut mari dificultăți să-și mărească diferența și, după ce au condus la pauză cu 20-10, s-au impus în mod categoric în final cu 39-20, diferența de 19 goluri scutindu-ne, credem, de comentarii suplimentare. A fost o victorie meritată și muncită a grupului, iar când craiovenii și-au creat ocazii, portarii au avut intervenții spectaculoase și eficiente. Se poate spune că a fost și o victorie a mentalității. Toți componentii echipei au jucat la cote superioare iar "stânga" lui Zapciroiu s-a dovedit din nou necruțătoare. Oricum, modestia a câștigat competiția cu infatuarea, iar morala – e bine să lași pe alții să-ți aprecieze valoarea, nu să te supraestimezi.

În întâlnirea dintre LPS Târgu-Jiu și CSS Hunedoara, gorjenii s-au impus cu 32-14, după ce la pauză au condus cu 16-7, grație unui joc mai rapid, cu pase precise și un joc în viteză în fața unor copii hunedoreni harnici, dar lipsiți de forță, practicantii ai unui joc lent și lipsit de inventivitate. Duminică dimineața s-au disputat ultimele 3 jocuri ale turneului care nu mai puteau influența configurația clasamentului.

În prima partidă, CSS Craiova și CSS Drobeta-Turnu Severin s-au înfruntat într-un meci neașteptat de echilibrat în care, este drept, craiovenii n-au folosit tot timpul jucătorii de bază și s-au impus cu 28-25, după ce la pauză tabela de marcaj indica un nesperat pentru severinenii, 13-11.

Echilibrul în întâlnirea dintre CSS Râmnicu-Vâlcea și LPS Târgu-Jiu s-a menținut numai 4 minute, după care gorjenii, o echipă puternică, demnă de luat în seamă, au defilat în prima repriză încheiată cu scorul de 15-3 și "au lăsat-o mai moale" în repriza secundă în care fiecare echipă a înscris de 10 ori, scorul final fiind 25-13. În prima parte, vâlcenii au ratat incredibil, iar portarul gorjenilor Popescu Florin a avut parade de excepție, aplaudate la scena deschisă.

În ultima partidă, CSS Hunedoara n-a putut face față iureșului băileștean mai ales în prima repriză dominată categoric de băieții noștri și încheiată cu scorul de 14-1. Atât în prima repriză, cât mai ales în cea de a doua, dând dovadă de tact și de înțelepciune, profesionista Cuța Lupu n-a mai folosit "piesele de rezistență", a rulat tot lotul, măsură de aplaudat, mai ales dacă se ține seama de faptul că băieții sunt apropiați ca valoare și nu se vehiculează ideea păguboasă de "vedete sau senatori de drept". În aceste circumstanțe hunedoreni au prins curaj și au marcat de 10 ori, băileștenii înscriind 21 de goluri, tabela de marcaj indicând la sfârșitul jocului un totuși categoric 35-11.

► Continuare în pag. 6

REDACTIA:

Rédactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

